

- چهارشنبه ۲۸ آذر ۱۴۰۳**
- سال هفدهم - شماره ۳۰۲۰**

رئیس نظام پرستاری همدان؛

بیم اعتصاب پرستاران را داریم

وعده‌های توخالی کارد را به استخوان رساند/ روزانه دو نفر به‌صورت رسم برای مهاجرت اقدام می‌کنند

سپهرغرب، گروه اجتماعی – طاهره ترابی‌مهوش؛ در گفت‌وگو با رئیس نظام پرستاری همدان مشخص شد، هیچ‌یک از وعده‌های داده‌شده درخصوص حمایت از پرستاران عملیاتی نشده به طوری که بنا به حاد شدن مشکلات اقتصادی و معیشتی این قشر فعال در بیمارستان‌های دولتی، اعتصاب پرستاران همدانی نیز دور از انتظار نیست.

بغضی تلخ و سمج بیخ گلویشان نشسته و تاب‌وتوان را از آنان ربوده، چقدر دندان صبر بر جگر گذرانده و بر بالین بیماران حاضر شوند تا حاصل نبرد تن‌به‌تن با آلام، درد و رنج بیمار و همراهانش مشتی وعده گل با پوچ نباشد!

آری صحبت از دردهای بی‌شمار پرستاران است، سال‌ها است کسی مرهمی روی آن‌ها نگذاشته و تنها این وعده‌های توخالی است که گاه و بی‌گاه بارقه امید را در دل این قشر زحمتکش روشن کرده و بازم به به نتیجه نرسیدن، شاهد افول این روشدایی هستم.

مسئله این است که نخستین وظیفه دولت‌ها تأمین سلامت و امنیت مردم است اما می‌بینیم که متأسفانه سال‌هاست سلامت بیماران بازپچه وعده‌های توخالی مسئولان شده در حالی که پرستاران طی این سال‌ها از هیچ تلاشی فروگذار نکرده‌اند، از مبارزه رو در رو با شیوع کرونا گرفته دست‌مکلات حضور در نوبت‌های طولانی با استمرارهای چند هزار تومانی!

نکته حائز اهمیت اینکه ما بارها به‌عنوان رسانه در خصوص لزوم توجه به حقوق پرستاران به مسئولان دراین باره هشدار داده‌ایم تا نتیجه این عدم توجه اعتراض و اعتصاب این قشر زحمتکش نباشد یعنی ما از سر دلسوزی چنین روزهایی را پیش‌بینی و از مسئولان وزارت بهداشت و درمان تقاضا کردیم نسبت به خواسته‌های پرستاران ترتیب اثر بدهند اما در نهایت بی‌توجهی‌ها کار را به جایی رساند که اکنون پرستاران با وجود حضور بیمار در بیمارستان‌ها در برخی از شهرها و استان‌ها دست از کار کشیده‌اند.

سپهرغرب، گروه اجتماعی؛ رئیس مؤسسه تحقیقات جمعیتی کشور با اشاره به رشد جمعیت سالمندی در کشور طی سال‌های اخیر، وضعیت سلامت و اجتماعی این قشر (جمعیت بالای ۶۰ سال) که بین سال‌های ۲۰۱۵ تا ۲۰۵۰، در جهان تقریباً به دو برابر افزایش می‌یابد، را تشریح کرد. محمدجواد محمودی با بیان اینکه زنان امید زندگی بیشتری نسبت به مردان دارند، از قول برخی از صاحب‌نظران اظهار کرد؛ مطالعات نشان داده‌که در بسیاری از مناطق حتی در کشورهای فقیر، میزان مرگ زنان در بیشتر گروه‌های سنی و در بسیاری از علت‌های مرگ از میزان مرگ مردان کمتر است. البته در مورد عوامل مرگ کمتر زنان، گروهی آن را طبیعی دانسته و به تفاوت‌های بیولوژیک و برخی نیز به عوامل رفتاری اشاره دارند و اینکه مردان بیشتر به معرض رفتارهای پرخطر قرار دارند. از سویی دیگر اما، وضعیت سلامت مردان بهتر از زنان است.

وی ادامه داد؛ با توجه به این دو موضوع باید بگوییم که افزایش تعداد سالخوردگان زن همراه با سطح سلامت پایین‌تر نیز همراه است. همچنین اینکه زنان مشکلات پیچیده‌تری را نسبت به مردان دارند؛ چراکه معمولاً زنان از بهرسان‌شان جوان‌تر هستند و لذا شوهرانشان زودتر از آن‌ها فوت می‌کنند و همچنین اینکه در بین مردان احتمال بیشتری وجود دارد که ازدواج مجدد با زنان جوان‌تر صورت گیرد. بنابراین در کل زنان نسبت به مردان در سالخوردگی به میزان

فاجعه «بخر، ببر، دور بریز»!

سپهرغرب، گروه اجتماعی؛ هر چقدر هم حواستان را جمع کنید، باز هم اسراف و دورریختن اتفاق می‌افتد... نان خشک می‌شود، میوه‌های توی یخچال کپک می‌زنند، غذایی که از ناهار یا شام باقی مانده، بلااستفاده می‌شود یا تاریخ انقضای شیر و ماست می‌گذرد، یک تحقیق می‌گوید هر خانواده در جهان، در طول سال، به طور متوسط ۷۴ کیلوگرم غذا دور می‌ریزد.

«جولین باگینی» پژوهشگر اندیشه‌ا «اِکت» مقاله‌ای در گاردین نوشته که «ترجمان» آن را منتشر کرده است که در ادامه می‌خوانید:

واقعیت این است که هر چقدر هم حواستان را جمع کنید، باز هم اسراف و دورریختن اتفاق می‌افتد... نان خشک می‌شود، میوه‌های توی یخچال کپک می‌زنند، غذایی که از ناهار یا شام باقی مانده، بلااستفاده می‌شود یا تاریخ انقضای شیر و ماست می‌گذرد، یک تحقیق می‌گوید هر خانواده در جهان، در طول سال، به طور متوسط ۷۴ کیلوگرم غذا دور می‌ریزد. اما این هنوز اول ماجراست. سطح اتلاف مواد غذایی در زنجیره تأمین و توزیع خیلی بیشتر است و این معضل، تقریباً در همه جوامع امروزی وجود دارد، چرا

بیشتری تنها می‌ماند و این شرایط منجر به فقر زنان سالخورده و از دست دادن حمایت مالی شوره می‌شود.

■ **زنان دارای «همسر» وضعیت سلامتی بهتری دارند**

بنابر اظهارات رئیس موسسه تحقیقات جمعیتی کشور، در بیشتر مطالعات اثبات شده که افراد دارای همسر، وضعیت سلامت بهتری دارند. محمودی تصریح کرد؛ همه کشورها برای اطمینان از اینکه سیستم‌های بهداشتی و اجتماعی خود برای استفاده حداکثری از این تغییرات جمعیتی آماده باشند، با چالش‌های بزرگی مواجه هستند. در سال ۲۰۵۰، ۸۰ درصد از سالمندان در کشورهایی با درآمد پایین و متوسط زندگی خواهند کرد.

وی با تأکید بر اینکه سرعت سالخوردگی جمعیت بسیار سریع‌تر از گذشته است، گفت؛ در سال ۲۰۲۰، تعداد افراد ۶۰ سال و بالاتر، از کودکان کمتر از ۶۰ سال بیشتر بود. بین سال‌های ۲۰۱۵ تا ۲۰۵۰، نسبت جمعیت بالای ۶۰ سال جهان تقریباً به دو برابر افزایش یافت و از ۱۲ درصد به ۲۲ درصد خواهد رسید.

رئیس مؤسسه تحقیقات جمعیتی کشور با بیان اینکه تا سال ۲۰۳۰، از هر ۶ نفر در جهان یک نفر ۶۰ سال یا بیشتر سن خواهد داشت، معتقد است که در این زمان، سهم جمعیت ۶۰ ساله و بالاتر، از یک میلیارد در سال ۲۰۲۰ به ۱٫۶ میلیارد افزایش خواهد یافت. تا سال ۲۰۵۰، جمعیت

■ **دو تا بخر، سه تا ببر!**

در حالی که پسماند غذایی بر محیط زیست هم اثر ناجوری دارد و تا ۱۰ درصد انتشار گازهای گلخانه‌ای ناشی از مواد غذایی دورریخته شده است و از سوی دیگر ناامنی غذایی را در کشورهای فقیر افزایش داده، طی دهه‌های اخیر یکی از اهداف توسعه پایدار سازمان ملل این بوده که سرانه جهانی پسماند غذایی در سطوح خرده‌فروشی و مصرف‌کننده را به نصف برساند و از آن طرف، تلفات مواد غذایی را در زنجیره تولید و تأمین کاهش دهد.

چون عوامل ایجاد پسماند متنوع هستند، مقصر وضع موجود هم یک نفر و دو نفر نیست و نمی‌شود گناه را فقط گردن یک بخش جامعه، تولیدکننده، توزیع‌کننده و... انداخت. در میان حد گسترده و پیچیده است، پس آمیدی به حل مشکل وجود ندارد. در این صورت باید پرسید دانمارک چطور توانسته فقط طی پنج سال، یعنی از سال ۲۰۱۰ تا ۲۰۱۵، پسماند غذایی‌اش را تا ۲۵درصد کاهش دهد؟ عامل این موفقیت گرافستی بود که با خواندن آمار دورریز غذا در کشورش وحشت کرده بود و گروهی به نام«غذا را اسراف نکنید» در فضای مجازی راه انداخته و معروف شده بود. سه هفته بعد یکی از فروشگاه‌های بزرگ همیشه تخفیف سراغش درصورت فروش نرفتن طی روز باید دور ریخته هر دلیل خراب و یا ضایع می‌شوند.

اجتماعی

متأسفانه در همدان این گونه نیست.

وی با اشاره به کمبود بسیار شدید نیروی پرستار در بیمارستان‌های همدان خاطرنشان کرد؛ با توجه به استعفا و مهاجرت تعدادی از پرستاران استان، کمبودهای ما بیش از پیش احساس می‌شود.

رئیس نظام پرستاری همدان با ابراز اینکه آمار دقیقی از پرستارانی که مهاجرت می‌کنند در دست نداریم، چراکه امور مربوط به اقدام برای مهاجرت و مدرک ارائه خدمتشان برای دریافت تأییدیه را از طریق شرکت‌های بخش خصوصی در تهران انجام می‌دهند، ابراز کرد؛ با این وجود طبق آمار منتشرشده از سوی وزارت بهداشت طی سال جاری پنج هزار و ۸۰۰ نفر از کادر درمان کشور مهاجرت کردند که یقیناً پرستاران نیز از این قاعده مستثنا نیستند به طوری که حداقل روزی دو نفر به‌صورت رسمی به بنده جهت طی کردن روند اداری این کار مراجعه می‌کنند. نیکقدم با ابراز اینکه در حال حاضر در استان در کل با احتساب بخش خصوصی و دولتی بالغ بر پنج هزار نفر پرستار در بیمارستان‌های همدان در حال ارائه خدمت هستند، تشریح کرد؛ از این تعداد حدود هزار و ۴۱۷ نفر آقا و مابقی خانم هستند.

وی به کمبود شدید پرستار نسبت به تخت‌های درمانی استان خبر داد و تشریح کرد؛ در حال حاضر نسبت تخت به پرستار در همدان ۱٫۰۸ درصد است و حتی در برخی بیمارستان‌ها همچون بعثت و بهشتی یک پرستار تقریباً به ۱۳ تا ۱۴ بیمار رسیدگی می‌کند.

وی با اشاره به اینکه اگر این روند همچنان ادامه پیدا کند بیم آن می‌رود که پرستاران همدانی نیز همچون پرستاران شیراز، تهران و البرز دست از کار کشیده و اعتصاب کنند اذعان کرد؛ در نظر بگیریکه در بیمارستان‌های دولتی شهرهایی همچون کرج، قسا و شیراز امروز تنها در هر بخش یک پرستار فعالیت دارد.

رئیس نظام پرستاری استان همدان، تشریح

کرد؛ مسئله این است که در این استان‌ها حداقل تعداد بیمارستان‌های خصوصی بالاست اما در همدان تنها بیمارستان بوعلی آن هم با ۱۰۰ تخت به‌عنوان بخش خصوصی فعالیت دارد بنابراین در صورت بروز چنین اتفاقی یقیناً شرایط برای بیماران بستری در بیمارستان‌های دولتی در صورت اعتصاب پرستاران بغرنج خواهد شد چراکه در این صورت بیمارستان‌ها خالی از پرستار می‌شوند.

مع‌الوصف با توجه به آنچه گفته شد هر ساله در پی اعتراض جامعه پرستاری و در آستانه روز پرستار بیشتر پرستاران وعده‌های بسیاری برای بهبود شرایط خود از مسئولان می‌شنوند، سال جاری نیز وعده جذب ۱۱ هزار پرستار و افزایش مبلغ اضافه‌کاری از سوی وزیر بهداشت داده شد اما گویی در این وعده‌ها همگی تو خالی بوده و نتوانسته دردی از جامعه پرستار دوا کند به طوری که امروز کارد به استخوان رسیده و در تعدادی از

خواهد رسید.

محمودی با اشاره به وضعیت سلامت جسمانی سالمندان خاطرنشان کرد؛ در حال حاضر بیش از ۵۵ میلیون نفر در سراسر جهان مبتلا به زوال عقل هستند که بیش از ۶۰ درصد آن‌ها در کشورهای با درآمد کم و متوسط زندگی می‌کنند. هر سال نزدیک به ۱۰ میلیون مورد جدید گزارش می‌شود؛ زوال عقل ناشی از انواع بیماری‌ها و آسیب‌هایی است که بر مغز تأثیر می‌گذارد. بیماری آلزایمر، شایع‌ترین شکل زوال عقل است که در حال حاضر هفتمین علت مرگ و میر و یکی از علل عمده ناتوانی و وابستگی در میان سالمندان در سطح جهان محسوب می‌شود. در سال ۲۰۱۹، زوال عقل در سطح جهان ۱٫۳ تریلیون دلار هزینه داشت که تقریباً ۵۰ درصد از این هزینه‌ها، مربوط به مراقبت‌های ارائه شده توسط مراقبان غیررسمی (به‌عنوان مثال اعضای خانواده و دوستان نزدیک) است که به‌طور متوسط پنج ساعت مراقبت و نظارت در روز را ارائه می‌دهند.

وی ادامه داد؛ زنان به طور مستقیم و غیرمستقیم به‌طور نامتناسبی تحت تأثیر زوال عقل قرار می‌گیرند. زنان در حالی که سال‌های زندگی با ناتوانی و مرگ و میر بیشتری را به‌دلیل زوال عقل تجربه می‌کنند، اما همچنین ۷۰ درصد از ساعات مراقبت را برای افراد مبتلا به دمانس فراهم می‌کنند.

وی در بخش دیگری از سخنان خود به کاهش

شهرها پرستاران فعال در در بخش دولتی عطای کار را به لقایش بخشیده و یا ترک کار کرده و دست به اعتصاب زدند.

این در حالی است که مطالبات پرستاران بر پایه قوانینی است که به‌درستی اجرا نشده‌اند برای مثال به اذعان کارشناسان و مدیران حوزه نظام پرستاری قانون ارتقای بهره‌وری اجرا نمی‌شود و یا اینکه قانون تعرفه‌گذاری که سال‌ها پیش‌نوشته شده بود با یک آیین‌نامه بد به حاشیه رانده شده است.

تأسف‌بارتر اینکه عدم اجرای این قوانین مشکلاتی را نه‌فقط برای پرستاران بلکه برای کل نظام سلامت به‌وجود می‌آورد به طوری که شدت این مشکلات به قدری زیاد است که بسیاری از پرستاران یا ترک کار می‌کنند و یا مهاجرت و این مسئله به نظام سلامت آسیب می‌زند، چراکه کمبود پرستار در ابتدا به بیماران آسیب می‌زند؛ اینکه استانداردار رعایت نشود و تعداد بسیاری از

نگرانی‌ها از آمارهای سوءاستفاده از سالمندان در محیط‌های اجتماعی

«آلزایمر»، عمده علت ناتوانی و وابستگی در میان سالمندان

جامعه می‌شود.

وی با ارجاع به یکی از گزارش‌ها در این زمینه، ادامه داد؛ کاهش رشد جمعیت که موجب کاهش افراد در سن کار می‌شود، کاهش ۴۰ درصدی رشد اقتصادی در ۵۰ سال آینده در مقایسه با ۵۰ سال گذشته را به همراه دارد. برای جبران کاهش رشد افراد در سن کار، بهره‌وری نیروی کار باید به نسبت روند تاریخی خود ۸۰ درصد افزایش پیدا کند تا از کاهش نرخ رشد اقتصادی جهان جلوگیری شود. وی با بیان اینکه در ۵۰ سال گذشته نرخ رشد ۶ برابر افزایش یافته و متوسط درآمد سرانه تقریباً سه برابر شده، یادآور شد؛ تخمین زده می‌شود نیمی این افزایش به خاطر بهره‌وری و نیمی دیگر به خاطر افزایش رشد نیروی کار بوده است.

این مسئول تصریح کرد؛ نرخ رشد اشتغال از سال ۱۹۶۴ بطور متوسط ۱/۷ درصد بوده و پیش‌بینی می‌شود در دهه‌های آینده به ۰٫۳ درصد کاهش یابد. در جهانی که دیگر نمی‌توانیم برای افزایش رشد اقتصادی به افزایش عرضه نیروی کار متکی باشیم، افزایش بهره‌وری تنها چاره کار خواهد بود. با توجه به روندهای جمعیتی در بین ۲۰ کشور مورد مطالعه تنها نیجریه در ۵۰ سال آینده با افزایش نرخ رشد اقتصادی و نرخ رشد اشتغال از فرانستین و آفریقای جنوبی با افزایش تولید ناخالص داخلی سرانه مواجه خواهند بود و بسیاری از کشورها از جمله ژاپن، آلمان، روسیه، ایتالیا و چین با کاهش آشکار نرخ اشتغال مواجه خواهند شد.

می‌شوند. با همه این‌ها، کنشگران خیرخواه، فروشندگان پیگیر و آشپزان بادقت به‌تنهایی نمی‌توانند مشکل پسماند و تلفات غذا را رفع کنند. پیچیدگی این مسئله مستلزم اقدام در حوزه‌های متعدد است. دو مورد از مهم‌ترین این اقدام‌های ضروری ارائه راهبردهای ملی و ایجاد شرکات خصوصی–دولتی در هر کشور است. مورد نخست در بسیاری از عرصه‌های سیاست‌گذاری غذا مورد نیاز است. مسئله غذا بسیار مهم‌تر از آن است که به امید اقدامات و قوانین جسته‌گریخته و موردی بماند. همچنین، همان‌طور که نباید مسئولیتی یافتن راه‌حل را به گردن اسراف‌کارها بگذاریم، به‌کلی هم نباید از آن‌ها سلب مسئولیت کنیم.

با تقلید از جوامع سنتی در زمینه‌هنجارهای اخلاقی و غذایی، می‌توان ارزش‌های کاذب امروزی و حاکم بر رفتار مصرف‌گرایانه را در جامعه تغییر داد. قانون‌گذاری هم باید به کمک بیاید و با وضع قوانین درست و دقیق و همچنین جرایم لازم کاری کند که تولید پسماند و اسراف مواد غذایی به عنوان یک تخلف قانونی نگاه کنیم. با همه این‌هایی که گفتیم اگر بازمه خودتان را مختار می‌دانید که بیش از آنچه به صلاح جامعه و سیاره‌مان است پسماند ایجاد کنید، در این صورت یک جای کار به‌شدت می‌لنگد!